

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8P/5/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115201120
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2115201120.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibianou Ťažiarovou vo veci starostlivosti o maloletého C. F., W. X.X.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, dieťa rodičov: Y. C., W. XX.X.XXXX, F. F. X, Q., M. Č. L. XX, Q. E. C. F., W. XX.X.XXXX, F. L.M. XX, Q., toho času ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu otca na zmenu výchovného prostredia, takto

r o z h o d o l :

I. Súd zveruje maloletého do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach.

II. Otec je povinný platiť na výživu maloletého sumu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa mesačne vždy do 15 dňa každého mesiaca dopredu k rukám matky s účinnosťou od 1.4.2015.

III. Súd mení rozsudok tunajšieho súdu č.k. 17P/52/2013-23 zo dňa 15.10.2013 v časti zverenia a výživného na maloletého.

IV. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 27.1.2015 sa otec domáhal zmeny výchovného prostredia a zároveň nariadenia predbežného opatrenia.

Uznesením č. k. 8P/5/2015-6 zo dňa 29.1.2015 súd dočasne zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky a otcovi určil výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa.

Matka uviedla, že s návrhom otca súhlasí. Matka žije v domácnosti s maloletým, odkedy je otec vo výkone trestu, maloletou dcérou L. C., W.. XX.X.XXXX, synom a dcérou, ktorí sú už dospelí, ktorí sú evidovaní ako uchádzači o zamestnanie. Matka poberá invalidný dôchodok a dávky v hmotnej núdzi vo výške 40,70 eur mesačne. Nemá žiadne výdavky na bývanie, tie platia syn a dcéra. Na maloleté deti poberá prídavky. Maloletý navštevuje 5. ročník základnej osobitnej školy, je zdravý, náklady na jeho výživu sú primerané jeho veku. Je v kontakte s otcom maloletého. Navrhuje určiť výživné od 1.4.2015. Otec nemá okrem maloletého C. inú vyživovaciu povinnosť.

Kolízny opatrovník uviedol, že návrhu otca navrhuje vyhovieť, nakoľko za danej situácie aká je v rodine, je zverenie matke pre maloletého najvhodnejšie riešenie.

Rozsudok č. k. 17P/52/2013-23 zo dňa 15.10.2013 bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti otca a matke bolo určené výživné 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa.

Podľa ustanovenia § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa ustanovenia § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, sa môžu kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práva a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a § 26 sa použijú primerane.

Súd považoval návrh otca v časti zverenia maloletého do jej osobnej starostlivosti matke za dôvodný, keď otec, ktorého mu bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti je vo výkone trestu a od tej doby zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého jeho matka. Matka s návrhom otca súhlasila a zároveň s návrhom otca vyjadril súhlas aj kolízny opatrovník. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, otec nie je schopný zabezpečiť maloletému riadnu osobnú starostlivosť. Práve matka zabezpečuje maloletému riadnu osobnú starostlivosť, keď v starostlivosti o maloletého zo strany matky neboli zistené žiadne nedostatky a má vytvorené podmienky na starostlivosť o maloletého, pričom túto mu matka poskytuje od doby, ako je otec vo výkone trestu.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť, ods. 2 obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, ods. 3 každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, ods. 4 pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará, ods. 5 pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ustanovenia § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 2 písm. c/ bod 2 zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v platnom znení za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm

90,42 eur mesačne, ak ide

2. o nezaopatrené dieťa.

Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že maloletý navštevuje 5. ročník špeciálnej základnej školy a náklady na jeho výživu sú primerané jeho veku. Otec nemá okrem maloletého ďalšiu vyživovaciu povinnosť, matka má okrem maloletého ešte jednu vyživovaciu povinnosť. Otec je od 15.12.2014 vo

výkone trestu, kde nie je pracovne zaradený. Matka poberá invalidný dôchodok vo výške 102 eur mesačne a dávky v hmotnej núdzi vo výške 40,70 eur mesačne, nemá výdavky na bývanie. Matka zabezpečuje maloletému osobnú starostlivosť, teda príspevok matky na jeho výživu sa s ohľadom na vek maloletého sa prejavuje nielen vo finančnom zabezpečení. Pokiaľ ide o osobné, majetkové pomery a príjem otca, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že nemá žiaden príjem, pričom matka súhlasila s návrhom otca aj v časti výživného, a to od 1.4.2015. V konaní otec nepreukázal žiadne výdavky a súd ďalej v konaní z dôvodu hospodárnosti nevedol ohľadom týchto ďalšie dokazovanie. S poukazom na preukázané schopnosti a možnosti otca a zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého deti majú právo na rovnakú životnú úroveň ako rodič, súd má za to, že určené výživné uvedené zohľadňuje, keď spolu so starostlivosťou matky a prídavkami na dieťa budú zabezpečené všetky odôvodnené hmotných potreby, ale aj ďalšie odôvodnené potreby dôležité pre vývoj a výchovu dieťaťa (vzdelávanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby). Otcovi uložil na maloletého platiť sumu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa, ktorá je v čase rozhodovania vo výške 27,13 eur /od 1.7.2014/. Povinnosť platiť výživné určil na maloletého od 1.4.2015, s ohľadom na vyjadrenie matky.

Vzhľadom na to, že došlo k zmene pomerov na strane otca od posledného rozhodovania o maloletého, súd vyhovel návrhu otca a tým došlo k zmene pôvodného rozhodnutia č. k. 17P/52/2013-23 zo dňa 15.10.2013 v časti zverenia a výživného na maloletého.

O trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, nakoľko ide o konanie, ktoré sa môže začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.